

blive, "maa" det, istedetfor en ligefrem De-
 lning af Aulningen, kunne fireres, at denne i
 Naadensaaret skal gjælde for at bringe et
 vist Pengeudbytte. Følgelig skulde Efterman-
 den, som tager hele Høsten, idet han bliver
 kaldet, paatage sig en Forpligtelse til at ud-
 rede en Dvotapart i Penge til sin Formand
 og ligeledes en Dvotadeel til Hjælpefonden.
 Det forekommer mig, at Forholdet kunde ord-
 nes saaledes, og jeg troer, at der vilde frem-
 komme en endnu større Simplification derved.
 — Med Hensyn til Spørgsmaalet i § 7
 om, hvor store Præstegaardsjorderne skulle
 være, forekommer det mig, at dette Spørgs-
 maal som saa mange af de Spørgsmaal,
 hvorom der er Tale ved dette Lovforslag, er
 et af dem, som vi kunne blive ved at tale
 om indtil Verdens Ende uden at komme til
 noget Resultat, thi der vil ganske vist kunne
 findes Noget for det One og Noget for det
 Andet. Jeg troer imidlertid ikke, at det, at
 der er nogle Smaaaforskjelligheder i Mentin-
 gerne om disse enkelte Punkter, burde bidrage
 til at tilintetgjøre et saa overordentlig gavnligt
 Fremskridt med Hensyn til Præsteres Lønning,
 som dette Lovforslag er. For mig stiller det
 sig saaledes, at det, seet fra det Kirkelige Stånd-
 punkt, vilde være af temmelig liden Bigtighed,
 om Præstegaardsjorderne bleve lidt større eller
 lidt mindre, men fra et oekonomisk Stånd-
 punkt bør man tage sig iagt for at gøre dem
 for smaa, thi smaa Aulninger ville kun daar-
 ligt betale sig, og man kan være vis paa, at
 naar en Præst skal drive en 12—13 Tønder
 Land Jord, kan han ligesaa godt drive en Aul-
 ning, der var noget større; derved spildes in-
 gen Tid, som er værd at tale om. — En
 vigtig Paragraph er dernæst § 8. Jeg vilde
 ønske, det var mulligt at faae dette Forhold
 ordnet saaledes — det lader sig vel ikke gjøre;
 det kunde maaskee af dette Diteblt støde an,
 men det er dog mulligt, at man burde finde
 sig i dette Anstød — at Paragraphen kom til
 at lyde omtrent saaledes: Offer og Accidentser
 afflaffes, istedetfor at tvungne Udseer af Offer
 og Accidentser skulle afflaffes. Jeg veed godt,
 at der her allerede er en Begyndelse til Af-
 flaffelsen af noget af Accidentsofferet, men jeg
 frygter for, at det i Praxis vil vise sig lidt

vanfækkigt at gennemføre den Regel, at intet
 Accidentsoffer, Honorar, Gave i Penge eller
 Naturalier maa ydes eller modtages i Anled-
 ning af Daab, Modres Indledning, Nadver
 eller Skriftemaal. Jeg vil ikke tale om, at
 jeg ikke ganske rigtig forstaar — det er
 maaskee en theologisk Feil — hvorfor Mø-
 drens Indledning er sat sammen med Daaben
 og Nadveren; men selv om jeg vil springe
 dette over, har jeg dog Vanfækkighed ved at
 see, hvorledes det skulde forhindres, at et
 Accidentsoffer in natura f. Ex. blev ydet for
 en saadan Handling. Der er vist ikke saa
 Præster, som ville kunne bevidne, at et saa-
 dant Offer eller en saadan Gave ikke sjældent
 paa Landet bringes 3, 4 à 6 Uger efter, at
 Handlingen er foregaaet, og det er ikke af-
 gjort, om en Præst egentlig med Visshed kan
 vide, om en Gave in natura, som kommer
 ind ad hans Røkkendor og bliver bragt med
 et godt Sind af en Mand, til hvem han
 iøvrigt staar i et venligt Forhold, netop er
 et Honorar for den Smule Uleilighed, han
 har havt for 6 Uger siden ved en Barnebaab.
 Jeg kunde nævne en Præst, som engang øn-
 skede at blive fri for en saadan Gave, fordi
 han troede, at den paagjældende Mand havde
 stue Penge bedre behov end han selv, og som
 da fik det Svår af en skikkelig og god Mand:
 Det kommer ikke Dem ved; det er ikke Dem,
 jeg besøger, men det er Deres Kone. Jeg
 veed ikke, om det lader sig forhindre, at der
 alligevel kommer Gaver; jeg troer det
 ikke, men jeg vilde da nødig see, at en
 saadan Bestemmelse kom ind i Loven. Alt,
 hvad der behøves, forekommer mig at være,
 at der staar, at Accidentsoffer ved disse
 Leiligheder er afflaffet. Paa lignende Maade
 forekommer det mig, at man meget godt
 kunde afflaffe Accidentsoffer ved andre
 Leiligheder; ved Confirmationforberedelse,
 Afgtevielse og Bigtale er det jo allerede fore-
 slået afflaffet, idet der staar, at Præsten
 er berettiget til at modtage, hvad der frivillig
 ydes i den Anledning, og det er denne Stil-
 ling, som jeg mener er den naturlige. Van-
 fækkigere bliver det, at der skal vedblive at være
 Offer paa de 3 Høitider; at Anledningen til
 at yde skal vedblive. Jeg veed godt, at der